

ความเป็นน้ำหนึ่ง
ใจเดียวกันใน
ความถ่อมตน

Lesson 4 for January 24, 2026



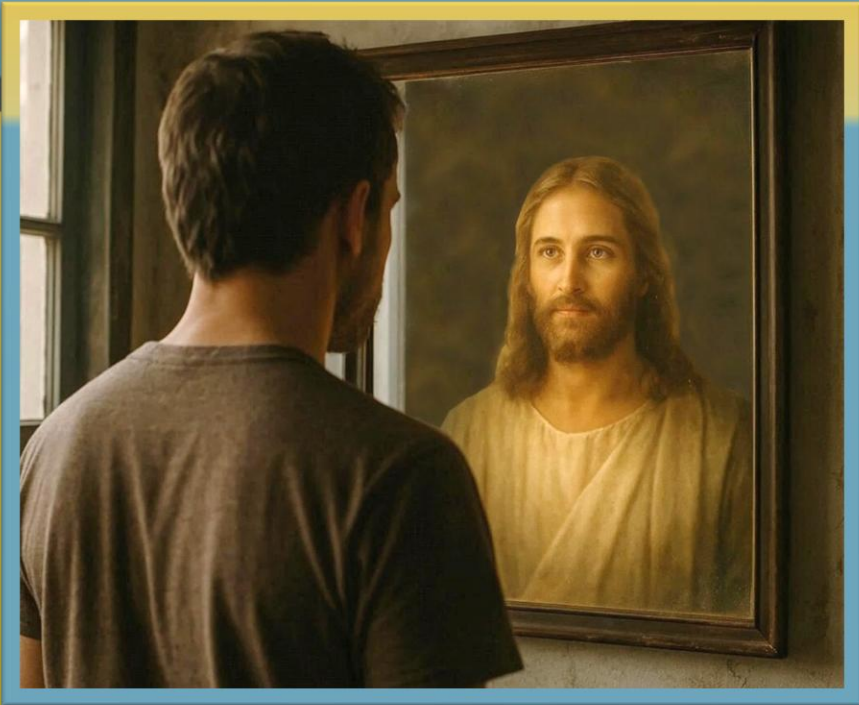
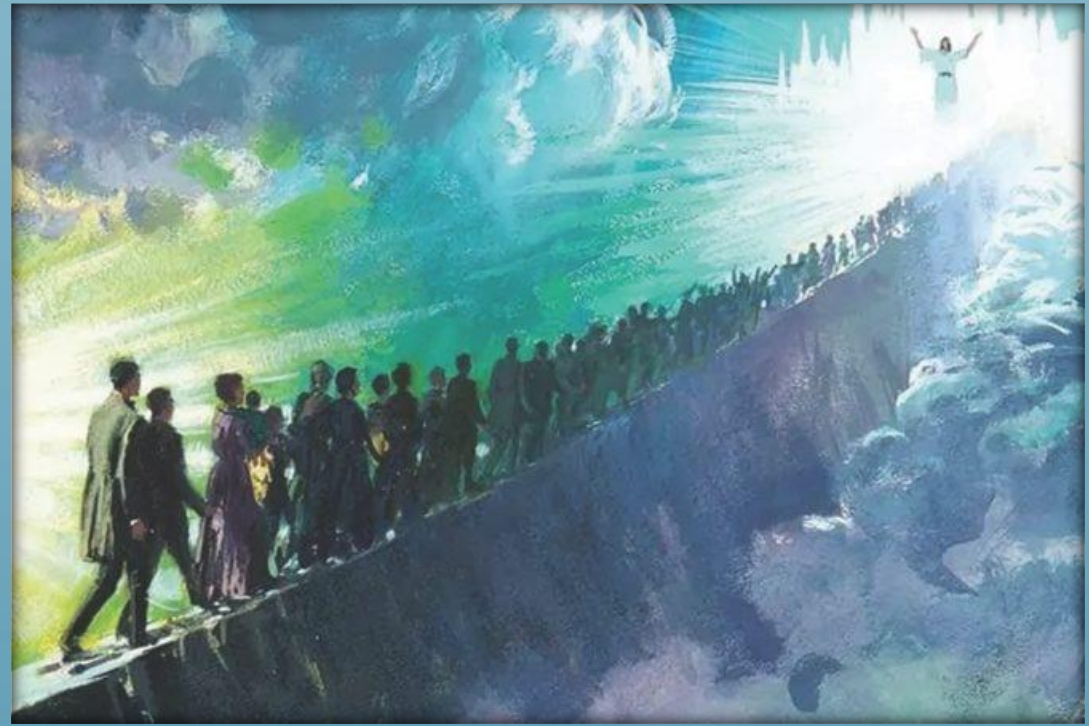
“ก็ขอให้ท่านทั้งหลายทำให้ความยินดีของ
ข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม ด้วยการมีความคิดอย่าง
เดียวกัน มีความรักอย่างเดียวกัน มีจิตใจ
และความคิดเป็นหนึ่งเดียวกัน”

ฟป. 2:2

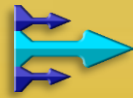


เปาโลเพียงคนเดียวผู้เชื่อในเมืองฟิลิปปีให้ยืนหยัดมั่นคงเมื่อเผชิญกับความ
ท้าทายในชีวิตคริสเตียน เขาขอให้พวกเขาประพฤติตนให้สมกับเป็น
พลเมืองแห่งสวรรค์ โดยเน้นย้ำถึงความเป็นเอกภาพ

ด้วยคำว่า “ฉะนั้น” เปาโลจึงเริ่มต้นส่วนใหม่ซึ่งเขาให้กุญแจสำคัญในการ
เข้าใจวิธีการบรรลุความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์แบบนั้น นั่นคือการ
เลียนแบบแบบอย่างของพระเยซู



ต้นกำเนิดของความแตกแยก (ฟิลิปปี 2:1-3a)



ความเป็นเอกภาพผ่านการถ่อมตน (ฟิลิปปี 2:3b-4)



คิดแบบพระเยซู (ฟิลิปปี 2:5)



ทัศนคติของพระเยซู (ฟิลิปปี 2:6-8)

ต้นกำเนิดของความแตกแยก

“อย่าทำสิ่งใดด้วยการชิงดีหรือถือดี” (ฟิลิปปี 2:3a)



การปลอบโยนในพระคริสต์

เขาให้กำลังใจพวกเขาให้ศึกษาและเลียนแบบแบบอย่างชีวิตของพระคริสต์

การปลอบโยนในความรัก

ความรักที่มีต่อพระคริสต์เป็นพลังกระตุ้นจิตใจของพวกเขา

การร่วมกันในพิธีมหาสนิท

พวกเขาต้องยอมจำนนต่อการควบคุมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

การแสดงความรักอันจริงใจ

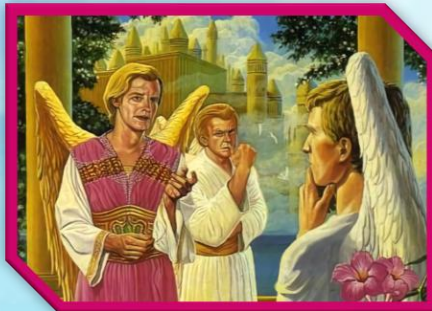
พวกเขาควรสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกที่อ่อนโยนและอบอุ่นของความรักความผูกพันของมนุษย์

ความเมตตากรุณา

ให้พวกเขาแสดงออกถึงความรักความผูกพันที่แท้จริงผ่านการกระทำแห่งความเมตตาของแต่ละบุคคล

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความรู้สึก
และความรัก

ความรักซึ่งกันและกันทำให้ความคิดคล้ายคลึงกันและนำไปสู่การกระทำที่เป็นหนึ่งเดียวกัน

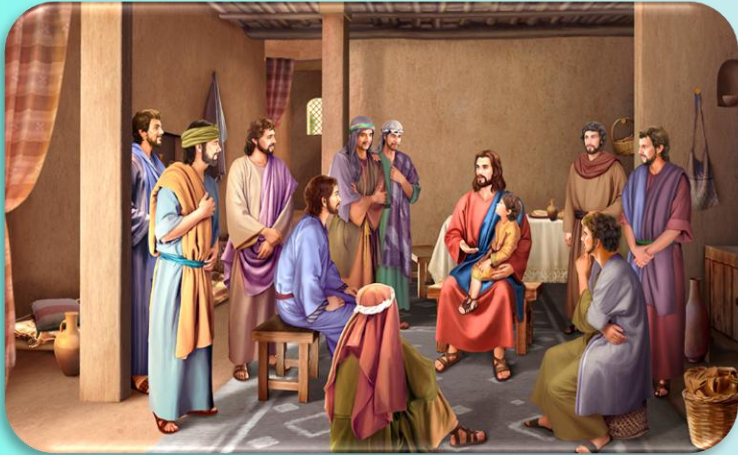


พวกเขาจะทำได้เช่นนั้นก็ต่อเมื่อพวกเขาละทิ้งสิ่งที่ทำให้พวกเขาแตกแยก คือ ความเย่อหยิ่งและการโต้เถียง (ฟิลิปปี 2:3ก)

ปัญหาทั้งสองนี้มีอยู่ในการกบฏของลูซิเฟอร์ และเป็นปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างกัน (กาลาเทีย 5:26; ยากอบ 3:16)

ความเป็นเอกภาพผ่านความถ่อมตน

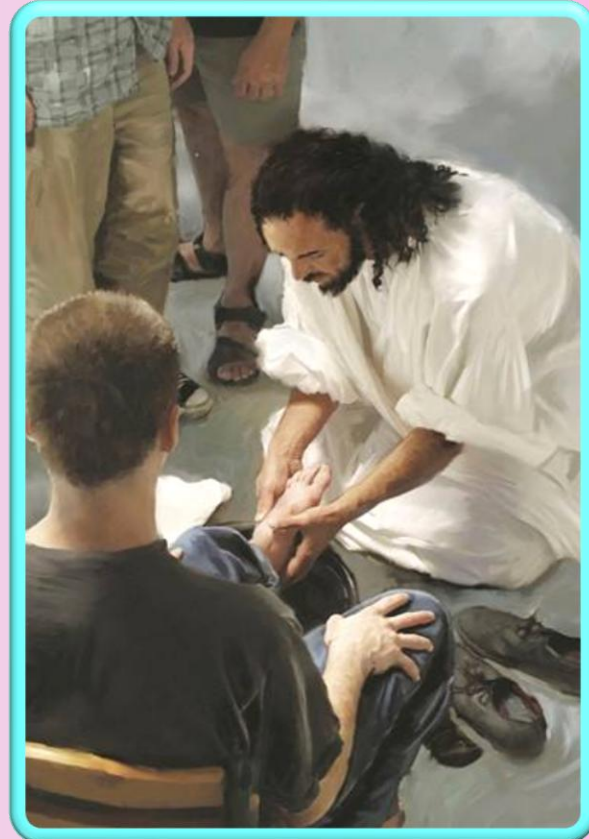
“แต่จงถือว่าคนอื่นดีกว่าตัวด้วยใจถ่อม อย่าให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนเอง แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่นๆ ด้วย”
(ฟิลิปปี 2:3b-4)



สูตรแห่งความเป็นเอกภาพที่เปาโลเสนอไม่ใช่สิ่งภายนอก แต่เป็นทัศนคติภายใน นั่นคือ ความถ่อมตน นอกจากจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวของพระเยซูแล้ว พระองค์ยังทรงหนุนใจผู้ฟังให้มีความถ่อมตนด้วย (มัทธิว 11:29; 18:4; 23:12)

เพื่อให้บรรลุถึงความถ่อมตนนี้ เปาโลเสนอว่าเราควรพิจารณาว่าผู้อื่นสำคัญกว่าตนเอง (ฟิลิปปี 2:3) แต่เราทุกคนเท่าเทียมกันต่อหน้าพระเจ้าไม่ใช่หรือ? ดังนั้นจึงควรมีความเท่าเทียมกันเพื่อความเป็นเอกภาพไม่ใช่หรือ?

เปาโลไม่ได้กล่าวว่าเราด้อยกว่าผู้อื่น แต่กล่าวว่าเราควรพิจารณาตนเองเช่นนั้น เช่นเดียวกับที่คนรับใช้แสวงหาความดีของเจ้านาย เราก็ควรแสวงหาความดีของผู้ที่เราคิดว่าเหนือกว่าตนเอง (ฟิลิปปี 2:4)



เพื่อที่จะช่วยเหลือผู้อื่นได้ เราต้องเรียนรู้ที่จะฟังพวกเขาและเข้าใจมุมมองของพวกเขา ทั้งหมดนี้ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นผลงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

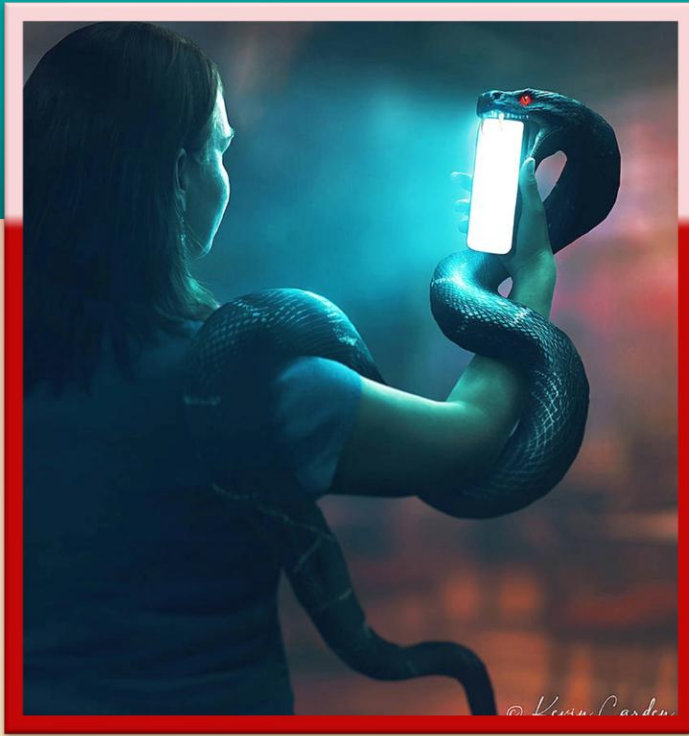
คิดเหมือนพระเยซู

“จงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิป 2:5)

ความคิดของเราถูกหล่อหลอมอย่างไร? ผ่านทาง “เส้นทางแห่งจิตวิญญาณ” นั่นคือประสาทสัมผัสของเรา ทุกสิ่งที่เราอ่าน เห็น หรือได้ยิน ล้วนหล่อหลอมเราในทางใดทางหนึ่ง และแน่นอน ซาตานก็โจมตีประสาทสัมผัสของเราเพื่อหล่อหลอมความคิดของเราให้เป็นไปตามวิถีคิดของมันเอง

เปาโลมีแนวคิดที่รุนแรง เขาไม่เพียงแต่เชิญชวนให้เราสังเกตความคิดของเราเท่านั้น แต่เขายังขอให้เราคิดเหมือนที่พระคริสต์ทรงคิด (ฟิลิป 4:8; 2:5)

บางทีเราอาจทำได้ด้วยความพยายามอย่างมาก แต่การเปลี่ยนความคิดของเราให้สอดคล้องกับความคิดของพระเยซูนั้น ทำได้ในตัวเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น



เพราะความคิดของเราเป็นความคิดฝ่ายเนื้อหนัง และหัวใจของเราล้วนหลอกลวง (เยเรมีย์ 17:9) พระวิญญาณจะเปลี่ยนแปลงความคิดฝ่ายเนื้อหนังของเราให้เป็นความคิดฝ่ายวิญญาณ เหมือนอย่างพระคริสต์ (โรม 8:1, 5)



“แต่เรายังมีงานที่ต้องทำเพื่อต่อต้านการล่อลวง ผู้ที่ไม่ต้องการตก
เป็นเหยื่อของอุบายของซาตานต้องเฝ้าระวังเส้นทางแห่งจิต
วิญญาณให้ดี พวกเขาต้องหลีกเลี่ยงการอ่าน การดู หรือการฟัง
สิ่งที่จะชักนำความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ จิตใจไม่ควรปล่อยให้ล่องลอย
ไปตามเรื่องต่าง ๆ ที่ศัตรูแห่งจิตวิญญาณอาจชักจูง”

ทัศนคติของพระเยซู (1)

“ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า ไม่ทรงถือว่าความทัดเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่จะต้องยึดไว้” (ฟิลิปปี 2:6)

เปาโลเน้นใน 3 พระลักษณะของพระเยซูคริสต์:

พระองค์ทรงสละพระสิทธิพิเศษแห่งความเป็นพระเจ้า (ฟิลิปปี 2:6)

พระองค์ทรงมาเป็นมนุษย์เพื่อรับใช้เรา (ฟิลิปปี 2:7)

พระองค์ทรงเชื่อฟังอย่างถ่อมตนในทุกสิ่ง แม้กระทั่งความตายของพระองค์ (ฟิลิปปี 2:8)

ในฐานะที่เป็นพระผู้สร้าง พระองค์ทรงมาเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงยอมรับการถูกข่มเหงและการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปเรา

แม้ว่าพระเยซูจะทรงมีฐานะเท่าเทียมกับพระบุคคลอีกสองพระองค์ในพระเจ้าสามพระภาค แต่การยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดาของพระเยซูนั้นสมบูรณ์แบบเสมอ ไม่มีช่วงเวลาใดเลยที่พระองค์ทรงปฏิเสธที่จะยอมจำนน

เมื่อเราคิดถึงเรื่องนี้ เราทำได้เพียงก้มลงนมัสการพระผู้ช่วยให้รอดที่แสนวิเศษของเรา

พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของเรา เราต้องเต็มใจที่จะถ่อมตนและเสียสละตนเองเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น



ทัศนคติของพระเยซู (2)

“เราต้องยอมรับว่าความล้าลึกแห่งความเชื่อของเรานั้นยิ่งใหญ่มาก คือว่า พระองค์ทรงปรากฏเป็นมนุษย์ ทรงได้รับการพิสูจน์ว่าชอบธรรมโดยพระวิญญาณ ทรงปรากฏต่อเหล่าทูตสวรรค์ ทรงได้รับการประกาศออกไปยังบรรดาประชาชาติ ทรงได้รับการเชื่อวางใจจากคนมากมายในโลก และทรงถูกรับขึ้นไปด้วยพระสิริ” (1 ทิโมธี 3:16)

การที่พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ลงมาเป็นมนุษย์อย่างน่าอัศจรรย์นั้น จะเป็นหัวข้อให้ผู้ที่ได้รับการไถ่บาปได้ศึกษาตลอดนิรันดร์

เป็นเรื่องเหลือเชื่อที่พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นนิรันดร์และไม่มีที่สิ้นสุด ทรงกลายเป็นมนุษย์ ผู้มีขีดจำกัดและต้องตาย นี่คือนสิ่งที่เปาโลเรียกว่า “ความลึกลับแห่งความเลื่อมใสในพระเจ้า” (1 ทิโมธี 3:16)

พระเยซูทรงเปลี่ยนจากผู้ทรงอำนาจสูงสุดมาเป็นผู้รับใช้โดยสมบูรณ์ นี่คือนสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่ลูซิเฟอร์ปรารถนา ผู้ซึ่งเขาเป็นผู้รับใช้ แต่กลับปรารถนาอำนาจสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด

แบบอย่างนี้เรียกร้องให้เราละทิ้งความเห็นแก่ตัวและความปรารถนาที่จะได้รับการรับใช้ และแทนที่ด้วยความถ่อมตนและความเต็มใจที่จะรับใช้ผู้อื่น



“พระเจ้าทรงอนุญาตให้มนุษย์ทุกคนแสดงความเป็นตัวตน
ของตนเอง พระองค์ไม่ปรารถนาให้ใครเอาความคิดของ
ตนไปเปรียบเทียบกับความคิดของผู้อื่น ผู้ที่ปรารถนาจะ
เปลี่ยนแปลงความคิดและอุปนิสัยไม่ควรไปฟังพามมนุษย์
แต่ควรไปฟังพาทแบบอย่างจากพระเจ้า พระเจ้าทรงเชิญ
ชวนว่า “จงให้ความคิดเช่นเดียวกับที่อยู่ในพระเยซูคริสต์
อยู่ในตัวท่าน” โดยการกลับใจและการเปลี่ยนแปลง มนุษย์
จะได้รับความคิดของพระคริสต์”

EGW (That I May Know Him, May 8)